Statsforvalteren i Nordland

Vår dato: 05.10.2026
Vår ref: 2026/4757
Deres dato:
Deres ref:

ELVENESSTRAND EIENDOM AS
Postboks 353
8439 MYRE

Saksbehandler, innvalgstelefon
Espen Olaf Henriksen, 75531603

Vedtak - tillatelse etter forurensningsloven - akvakultur - Øksnes - Elvenesstrand Eiendom AS - lokalitet Nyksund

Vi viser til søknad av 01.09.2026 om økt ramme for fôrforbruk ved lokalitet Nyksund.

Vedtak

Statsforvalteren i Nordland innvilger søknad om økt ramme for fôrforbruk på lokalitet Nyksund[1]. Tillatelsen er vedlagt og gjelder for årlig produksjon av inntil 300 000 settefisk av laks, ørret og regnbue-ørret med årlig fôrforbruk på inntil 100 tonn ved lokalitet Nyksund i Øksnes kommune. Tillatelsen erstatter tidligere tillatelse gitt 30.10.2017.

Statsforvalteren vedtar at dere skal betale et gebyr på kr 23 700,- for vårt arbeid med saken. Vedtaket er fattet med hjemmel i forurensningsforskriftens § 39-3, jf. § 39-4.

Om vedtatt saksbehandlingsgebyr

Statsforvalteren skal kreve gebyr for saksbehandling og kontroll, jf. forurensningsforskriften kapittel 39 *Gebyr til statskassen for arbeid med tillatelser og kontroll etter forurensningsloven*. Gebyrsatsen ble varslet i vårt brev av 03.09.2026. Vi har ikke mottatt merknader til varselet. Plassering i gebyrsats 7 er avgjort ut fra nødvendig ressursbruk i behandling av saken.

For 2026 utgjør gebyrsats 7 kr 23 700,- jf. forurensningsforskriften § 39-4. Faktura ettersendes fra Miljødirektoratet.

1 Bakgrunn for saken

1.1 Eksisterende tillatelse

Elvenesstrand Eiendom AS har en tillatelse fra 30.10.2017 for forurensning fra klekkeri, yngelanlegg og settefiskproduksjon av laks og ørret på lokalitet Nyksund. Tillatelsen gjelder for produksjon med

[1] Jf. forurensningsloven § 11

forbruk av inntil 50 tonn fôr per år. I en eldre tillatelse fra 1987 var rammen for produksjonen kun satt som maksimalt antall produserte settefisk (300 000 per år). På grunn av en utvikling der næringa etterspør stadig større settefisk har utslippene per produserte settefisk gradvis blitt høyere. I 2017 valgte Fylkesmannen å oppdatere tillatelsen og tilføye en ramme for tillatt fôrforbruk. Rammen ble da basert på faktisk forbruk i tre forutgående år (2014–2016), da det ble brukt 37–45 tonn fôr per år. Det ble samtidig innført krav om regelmessige resipientundersøkelser tilsvarende B-undersøkelser nedstrøms for anleggets utslippspunkt.

1.2 Selskapets søknad

Elvenesstrand Eiendom AS har søkt om å utvide rammen for fôrforbruk på lokalitet Nyksund fra 50 til 100 tonn per år. Søknaden ble sendt etter at Statsforvalteren reagerte på at innrapportert fôrforbruk var 59 tonn i 2024 og 69 tonn i 2025.

2 Rettslig utgangspunkt

Forurensningsloven

Når Statsforvalteren vurderer om tillatelse til forurensende virksomhet skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal vi legge vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 siste ledd. I vurderingen vil vi særlig ta i betraktning i hvilken grad den omsøkte driften ved virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2. Tilbaketrekking av eksisterende tillatelse på lokaliteten krever hjemmel i forurensningsloven § 18 om endring og omgjøring av tillatelse. Etter første ledd nr. 6 kan tillatelsen kalles tilbake når det følger av ellers gjeldende omgjøringsregler. En slik omgjøringsregel ligger i forvaltningsloven § 35 første ledd bokstav a, som gir forvaltningsorganet anledning til å omgjøre eget vedtak dersom endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller tilgodeser.

Det er i saksbehandlingen lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper, samt de fordeler som tiltaket vil medføre. Dersom fylkeskommunens vedtak innebærer tillatelse til en lavere produksjons-ramme enn det som fremgår av Statsforvalterens vedtak, er det produksjonsrammen i fylkes-kommunens vedtak som gjelder. Tillatelsen kan endres på visse vilkår[2]. Endringer skal være basert på skriftlig saksbehandling og en forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringssøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

Vi understreker at vurderingene er gjort under forutsetning av at virksomheten benytter beste tilgjengelige teknologi og driftsmetoder for å minimalisere utslippene til miljøet[3]. Eventuell ny informasjon om miljøtilstanden og mulige endringer av tilstanden i resipienten vil avgjøre om utslippet er forsvarlig også i fremtiden.

I tillegg til de krav som følger av tillatelsen, plikter bedriften å overholde forurensningsloven og produktkontrolloven, samt forskrifter som er hjemlet i disse lovene. Brudd på tillatelsen er straffbart[4]. Også brudd på krav som følger direkte av forurensningsloven og produktkontrolloven samt forskrifter fastsatt i medhold av disse lovene, er straffbart.

---

[2] Forurensningsloven § 18

[3] Forurensningsloven § 2 nr. 3 og Naturmangfoldloven § 12

[4] Forurensningsloven §§ 78 og 79

Naturmangfoldloven
Naturmangfoldlovens forvaltningsmål i §§ 4 og 5 ligger til grunn for Statsforvalterens myndighetsutøvelse. Videre skal prinsippene i §§ 8 til 12 om blant annet kunnskapsgrunnlag, føre-var-tilnærming og samlet belastning legges til grunn som retningslinjer når Statsforvalteren treffer beslutninger som berører naturmangfold.

Vannforskriften
Vannforskriften fastsetter miljømål for vannforekomster og inndeler vannforekomstene i fem tilstandsklasser. Miljømålene i vannforskriften §§ 4–6 innebærer at tilstanden i vannforekomstene skal beskyttes mot forringelse, og forbedres med mål om å oppnå god økologisk tilstand og god kjemisk tilstand. Dersom tiltaket fører til at vannforekomsten endrer tilstandsklasse i negativ retning, vil det foreligge en forringelse. Dersom miljøtilstanden i en vannforekomst er dårligere enn god, kategoriseres den i risiko for ikke å oppnå miljømålet. Etter vannforskriften skal det da igangsettes miljøforbedrende tiltak. Miljømål skal nås, og forringelse er ikke tillatt med mindre vilkårene for å gjøre unntak er oppfylt, jf. vannforskriften § 12. Statsforvalteren har derfor vurdert om kravene i vannforskriften er til hinder for å gi tillatelse etter forurensningsloven.

Nasjonalt prioriterte stoffer
Norge har som mål å stanse utslipp av helse- og miljøfarlige stoffer. Utslipp av stoff og stoffgrupper på den nasjonale prioritetslista skal reduseres vesentlig og på sikt stanses.

3 Statsforvalterens begrunnelser

3.1 Begrunnelse for vedtaket
Fordeler og ulemper
Ifølge søknaden er Nyksund kanskje et av Norges minste settefiskanlegg. På grunn av begrensningen i fôrforbruk har de måttet redusere antall fisk for å være i stand til å levere større individer. Hvis antallet blir for lavt, er det vanskeligere å finne kjøpere til settefisken. Dette fordi sjøanleggene pga. smitterisiko ikke ønsker å spre sine innkjøp mer enn nødvendig. Økt ramme for fôrforbruk er derfor viktig for videre drift av selskapet, som har fire ansatte.

Akvakulturanlegg på land har utslipp av organisk materiale og oppløste næringssalter, kjemikalier (rengjøringsmidler, legemidler m.m.) og eventuelle spormengder av miljøgifter som følger med fôret. Da dette er et anlegg med langt lavere produksjon enn de fleste andre akvakulturanlegg i fylket, er utslippene relativt lave.

Prinsippene i naturmangfoldloven
Faktagrunnlaget som ligger til grunn for våre vurderinger etter forurensningsloven er nærmere omtalt i kapittel 4. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget som godt nok til å kunne gjøre et vedtak i saken, jf. naturmangfoldloven § 8 og 9.

Vi er ikke kjent med at det er verdifullt naturmangfold i nærheten av planlagt utslippspunkt som kan gi grunn til å avslå søknaden om utslipp av den aktuelle størrelsen. Kunnskapen om naturmangfold i havet er imidlertid begrenset, noe som gjenspeiles i informasjonen i tilgjengelige databaser. Det kan dermed komme ny kunnskap som kan ha betydning for senere avgjørelser.

Elevenesstrand Eiendom AS er forpliktet til å bruke miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder. På grunn av produksjonens lave volum og anleggets beliggenhet stiller vi ikke krav om rensing av utslippsvannet. Bedriften må ivareta hensynet til miljøet ved å unngå overforing, minimere bruk av kjemikalier og legemidler og håndtere alle avfallstyper forsvarlig.

Kravene i vannforskriften
Hvis driften får negativ effekt på tilstanden til vannforekomsten, må det gjøres tiltak for å bedre forholdene. Vår vurdering er at det er svært lav sannsynlighet for at utslippene fra anlegget skal føre til forringelse av vannforekomstens økologiske eller kjemiske tilstand.

Konklusjon
Vi har konkludert med at omsøkte økning av fôrforbruk på lokalitet Nyksund er akseptabel i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2. Etter en samlet vurdering av de forurensningsmessige ulempene opp mot fordeler som etableringen ellers vil medføre, gir vi Elvenesstrand Eiendom AS tillatelse med ramme for årlig fôrforbruk på 100 tonn og nærmere fastsatte vilkår.

3.2 Begrunnelse for utvalgte vilkår og krav

Utslippsreduserende tiltak og rapportering (vilkår 3 og 10)
Foreløpig er det forskjell på kravene som stilles til utslipp fra akvakulturanlegg og utslipp fra kommunalt avløp med tilsvarende mengder organisk materiale. I fremtiden kan det komme endringer der utslipp av næringssalter fra akvakulturanlegg og avløpsanlegg blir behandlet mindre forskjellig. Dette kan føre til strengere rensekrav.

Virksomheten må sende årlige rapporter til Statsforvalteren om energiforbruk, fôrforbruk, biologisk produksjon, og eventuell slamproduksjon. Når det blir tilrettelagt for rapportering gjennom Altinn, vil det erstatte rapportering direkte til oss.

Bortfall av krav om av overvåking av miljøtilstanden i resipienten (vilkår 13.2 i tillatelse fra 2017)
Tillatelse til utslipp fra akvakulturproduksjon gis med forutsetning om at naturen kan omsette utslippene fortløpende, uten at miljøet blir overbelastet. Tidligere iverksatt overvåking, med metodikk tilsvarende B-undersøkelser, har ikke avdekket miljøpåvirkning av utslippet.

Metodikken i B-undersøkelser er utarbeidet med tanke på å evaluere miljøforholdene i bløtbunn direkte under akvakulturanlegg i sjø. De gjennomførte undersøkelsene har avdekket at det stort sett er hardbunn utenfor utslippspunktet. Under slike forhold er metodikk fra B-undersøkelser lite egnet til å avdekke miljøpåvirkning. Resipientforholdene og produksjonens lave volum gjør at vi ikke finner det rimelig å pålegge annen type overvåking.

Risikovurdering av utslipp av kjemikalier (vilkår 6)
Alle utslipp av kjemikalier og miljøgifter skal risikovurderes, jf. internkontrollforskriften og vilkår 6 om kjemikalier. Vi mangler kunnskap om hvordan en del kjemikalier og legemidler knyttet til medisinering og parasittbekjempelse virker på miljøet over tid. Risikovurderinga må derfor avdekke om kjemikaliene kan ha skadelige effekter på helse og miljø.

Støy og lys (vilkår 7)
I søknaden har dere ikke gitt opplysninger om at det skal komme nevneverdig støy fra anlegget. Vi har satt vilkår med de støygrenser som er vanlige for landbasert industri. Grensene er basert på støy til mest utsatte nabo.

Utslipp av plast (vilkår 9.3)
Vi kjenner ikke det nøyaktige omfanget av utslipp av plast fra akvakulturanlegg, men ser det som en miljørisiko. Derfor har vi satt vilkår om at all aktivitet og produksjonsutstyr skal risikovurderes med hensyn til utslipp av mikroplast og plastforsøpling. Basert på risikovurderinga skal virksomheten utarbeide tiltaksplaner og rutiner som skal redusere dette, jf. vilkår 9.3 i tillatelsen. Virksomheten må benytte beste tilgjengelige teknikker for å redusere utslipp av plast.

4 Faktagrunnlag og vurderinger

Statsforvalteren har vurdert informasjon i offentlige databaser og i følgende rapport:

- *Sedimentundersøkelse (B-undersøkelse) for lokalitet 13940 Nyksund*. Åkerblå AS, rapport 104259-01-001, 21.06.2022.
- *MOM B-undersøkelse ved utslippsområdet til lokalitet Nyksund – Elvenesstrand Smolt AS. Juni 2017.* Vesterålen Fiskehelsetjeneste AS, VHF-rapport nr. 00417, 22.06.2017.

4.1 Utslipp fra landbasert akvakultur

Generelt
Akvakulturanlegg kan generelt påvirke miljøet med utslipp til vann, støy, lys, lukt og ved at det blir generert farlig avfall. Lagring av kjemikalier og avfall/farlig avfall kan medføre fare for akutte utslipp. Utslipp til vann er regnet som største potensielle forurensningsfaren.

Grovt sett er sammensetningen av utslippet før rensing to tredeler oppløste næringssalter og en tredel partikulært organisk materiale. Miljøbelastningen fra utslipp av organisk materiale er knyttet til risikoen for overgjødsling knyttet til nitrogen- og fosforholdige næringssalter samt at nedbryting av organisk stoff forbruker oksygen i resipienten. Viktige parametere for å vurdere utslippets betydning er derfor innhold av nitrogen (tot-N), fosfor (tot-P) og organisk stoff (kan tallfestes som organisk karbon, TOC). Av nitrogen og fosfor er det nitrogen som gir den mest potente gjødslings-effekten i sjø, ettersom primærproduksjonen i sjøen normalt sett begrenses av nitrogenmangel. Utslipp av organisk materiale til vann i form av partikler (suspendert stoff) kan også gi fare for nedslamming av organismer nært utslippspunktet.

Organiske utslipp og næringssalter
For et anlegg uten rensing kan utslippene av nitrogen, fosfor og organisk karbon estimeres fra mengdene i tilført fôr fratrukket det som går ut i produsert settefisk. Estimatet påvirkes av hvilke tall man bruker for fôrets innhold, fôrfaktor og innholdet i produsert fisk. For et fôrforbruk på 100 tonn per år forventer vi et nitrogenutslipp på under 5 tonn per år og et fosforutslipp på under 1 tonn, mens utslippet av organisk karbon kan bli opptil 10-15 tonn per år.

Kjemikalier og miljøgifter
Produksjonen kommer til å gi utslipp av legemidler, vaske- og desinfeksjonsmidler. Fremmedstoffer i fôret kan, selv om nivåene er lave, også gi et visst utslipp av enkelte miljøskadelige stoffer. Fôret kan for eksempel inneholde målbare mengder kobber, sink, kadmium og kvikksølv. Fremmedstoffene i

fôret vil fordele seg mellom produsert fisk, eventuelt oppsamlet slam og utslipp til resipienten. Kadmium og kvikksølv er både europeisk og nasjonalt prioriterte miljøgifter og inngår i kjemisk tilstandsvurdering etter vannforskriften. Sink og kobber er såkalte vannregionspesifikke stoffer, som inngår i økologisk tilstandsvurdering etter vannforskriften.

Plast og marin forsøpling
Slitasje på rør og andre anleggsdeler av plast vil medføre utslipp av mikroplast til det marine miljøet. Mikroplast vil kunne finne veien inn i næringskjedene.

Avfall og biprodukt
Slam og annet organisk avfall kan og bør utnyttes som en sirkulær ressurs. Rensing av avløpsvannet fra større landbaserte anlegg gir store mengder slam som må håndteres videre. Det er flere alternativ for videre håndtering, lagring og avhending, og risikoen for utslipp til luft (lukt) eller vann må vurderes i hvert tilfelle. Død fisk blir konservert ved ensilering og vanligvis brukt i produksjon av protein eller biogass. Rett håndtering og lagring av ensilasje skal ikke gi utslipp til miljøet. Akvakulturproduksjon genererer vanligvis små mengder farlig avfall, med lav risiko for utslipp. Rett håndtering og lagring av avfall skal ikke gi utslipp til miljøet.

Støy
Større landbaserte akvakulturanlegg har vanligvis produksjon som i større eller mindre grad foregår inne i bygninger. Det kan likevel også være noe utvendig støy fra produksjon, utstyr og driftsoperasjoner. Støynivå, avstand til naboer og ev. skjerming av lyd pga. bygningsmasse vil være avgjørende for eventuelle konflikter knyttet til støy.

4.2 Resipient og lokalitet

Utslippspunkt
Utslippet går ut på grunt vann rett utenfor strandsonen nedenfor anlegget. Stranda ligger i ei bukt med åpning rett ut mot Norskehavet og ca. 6 km nord for innløpet til Prestfjorden. I innløpet til Prestfjorden ligger nærmeste akvakulturanlegg, matfiskanlegget Høydalsvika.

Vannforekomsten Vesterålen (0365000031-6-C)
Anleggets avløp går ut i kystvannforekomsten Vesterålen, klassifisert som vanntype *åpen eksponert kyst,* med ID nr. 0365000031-6-C i Vann-nett[5]. Vannforekomsten har en størrelse på 296,3 km^2 og omfatter åpent hav og eksponerte kystområder på nordvestsiden av Langøya.

Vannforekomsten Vesterålen er i Vann-nett klassifisert til å ha svært god økologisk tilstand og dårlig kjemisk tilstand (status per 28.08.2026). Klassifiseringa til svært god økologisk tilstand er basert på påvirkningsanalyse, men også understøttet av registreringer av svært god økologisk tilstand i bunnfauna på en referansestasjon i munningen av Malnesfjorden i 2019 og 2021. Årsaken til at kjemisk tilstand er satt til dårlig er målinger av kvikksølvinnhold i taskekrabbe i 2012, der det ble funnet konsentrasjoner høyere enn grenseverdien for god tilstand.

Ifølge informasjon i Vann-nett er vannforekomsten Vesterålen påvirket (i liten grad) av kommunalt avløp (74,5 personekvivalenter) og havneutvikling/mudring (også i liten grad) ved Hovden fiskerihavn.

[5] Vann-nett eies av miljøforvaltningen og Norges Vassdrags- og energidirektorat (NVE). Systemet er stasjonert hos og driftes av Miljødirektoratet.

Vannforskriften § 4 om miljømål for overflatevann krever at tilstanden i overflatevann skal *beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og god kjemisk tilstand*. Statsforvalteren kan dermed ikke tillate ny aktivitet eller nye inngrep som er til hinder for å nå målene om minst god økologisk tilstand og god kjemisk tilstand. Vår vurdering er at den omsøkte økningen i ramme for fôrforbruk ikke vil være til hinder for å nå miljømålene for vannforekomsten.

Miljøundersøkelser

Strømmåling

Ifølge rapport fra B-undersøkelse (2022) ble det gjennomført strømmåling like ved utslippspunktet i perioden 17.07–14.08.2010. Målingene ble gjort på 3 meters dyp. Utslippet ligger på ca. 5–6 meters dyp. Siden utslippet går ut på grunt vann og stiger mot overflaten (lavt saltinnhold), vil lette partikler og oppløste næringsstoffer fraktes med strømmer i overflatelaget. Større partikler vil synke til bunns nær utslippspunktet.

Den målte gjennomsnittstrømmen må, ut fra at det er en overflatestrøm, regnes som svært svak (2,6 cm/s). Andelen målt strømstille under 1 cm/s (27 %) var også svært høy. Lav strømhastighet og høy andel strømstille gir potensiale for opphopning av partikler rundt utslippspunktet.

Vanntransporten er i all hovedsak mest mot sørøst, men også noe mot nord (se strømrose i figur 1).

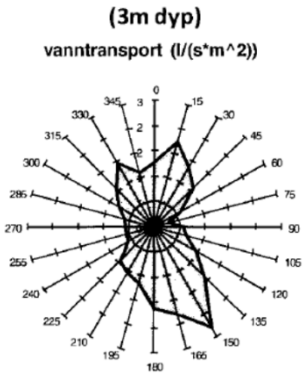

Figur 1. Vanntransport (m³/m²/dag) for hver 15° sektor på 3 meters dyp ved Nyksund i perioden 17.07.–14.08.2010. Kopi av figur 2.1.3 i rapport 104259-01-001 Åkerblå AS (2022).

Resipientundersøkelse etter B-metodikk

Det er gjennomført resipientundersøkelser etter B-metodikk i 2010, 2017 og 2022. Plassering av prøvestasjoner i undersøkelsen 27.05.2022 er vist i figur 2. 11 av 12 stasjoner ble registrert som hardbunn. Måling av pH og Eh var dermed bare mulig på én stasjon, og der viste de målte verdiene ikke tegn til påvirkning. Lukt, farge og konsistens viste heller ikke tegn på organisk belastning.

På hardbunnstasjonene var grabben enten tom, eller så inneholdt den tang, tare og/eller stein.

På undersøkelsestidspunktet var biomassen i anlegget 28,8 tonn.

Vår vurdering

Strømmen i bukta er svak. I perioder med rolig vær kan det trolig samle seg partikler rundt utslipps-punktet. Samtidig er bukta svært eksponert mot bølger fra åpent hav. Ut fra beliggenhet og lavt produksjonsvolum antar vi at den mulige negative påvirkningen fra utslippet vil være svært

begrenset i utstrekning og at uværsperioder vil vaske bort eventuelle ansamlinger av organisk materiale.

De gjennomførte resipientundersøkelsene har benyttet B-metodikk, som er best egnet til å påvise om påvirkningen er til hinder for at dyr i det hele tatt kan overleve på/i bunnen direkte under et oppdrettsanlegg i sjø. Metodikken er heller ikke egnet for hardbunn.

Vurdering av økologisk tilstand i bunnfaunaen krever en mer detaljert undersøkelse av bunnfaunaen (C-metodikk eller undersøkelse i henhold til *Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann*[6]).

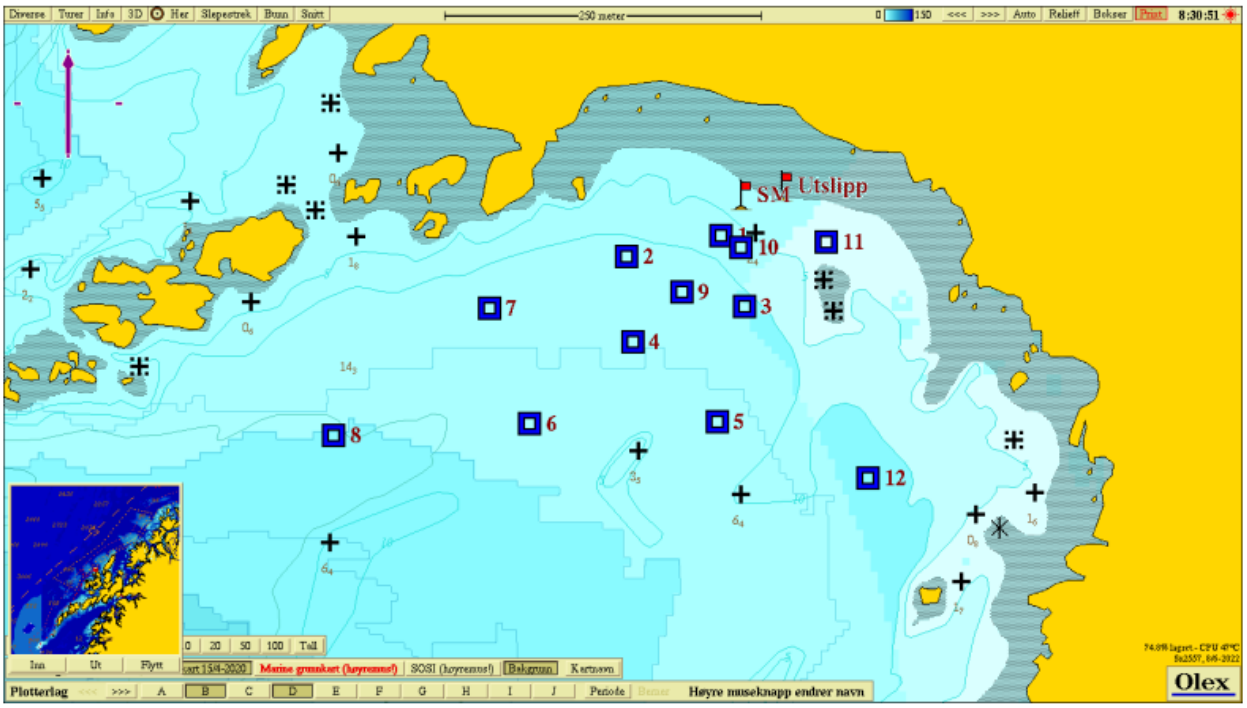

Figur 2. Plasseringen av prøvetakingsstasjoner i resipientundersøkelsen er markert med blå firkanter. Røde flagg markerer utslippspunkt og posisjon for strømmålingen. Kopi av figur 2.1.3 i rapport 104259-01-001 Åkerblå AS (2022).

5 Saksgang

Statsforvalteren behandler søknader i samsvar med forurensningsforskriften kapittel 36 om behandling av tillatelser etter forurensningsloven.

5.1 Forhåndsvarsel og uttalelser

Den nye tillatelsen øker rammen for årlig fôrforbruk med 50 tonn for et eksisterende anlegg med utslipp til en stor vannforekomst. Grunnet tiltakets mindre miljømessige betydning har Statsforvalteren valgt å unnta tiltaket fra offentlig ettersyn til allmennheten jf. forurensnings-forskriften § 36-9 andre ledd bokstav b. Vi har imidlertid sendt søknaden på høring til anleggets naboer og Øksnes kommune og mottatt én uttalelse.

[6] Se https://www.vannportalen.no/veiledere/klassifiseringsveileder/

Anette og Trond Hellstad mener at søknaden er mangelfull fordi den ikke nevner at økningen i fôrforbruk vil medføre økt vannforbruk. Vannforbruket i anlegget har vist seg å ha svært stor betydning for vanntrykket hos stort sett alle vannverkets abonnenter. Det har tidligere blitt sendt bekymringsmelding til NVE om nedtapping av vassdraget i Nyksundet.

Vår vurdering i denne saken gjelder virkeområdet for forurensningsloven, og ikke anleggets vannforbruk, som ligger under NVEs myndighetsområde. Vi har ikke kjennskap til om virksomheten har en konsesjon som gir dem anledning til å hente ut mer vann fra vassdraget. Dette spørsmålet kan tas opp med NVE, som får kopi av dette brevet.

6 Klagerett

Elvenesstrand Eiendom AS og andre med rettslig klageinteresse kan klage på vedtaket. En eventuell klage bør inneholde en begrunnelse og hvilke endringer som ønskes. I tillegg skal andre opplysninger som kan ha betydning for saken, komme fram.

Klagefristen er tre uker fra dette brevet ble mottatt. En eventuell klage skal sendes til Statsforvalteren i Nordland på en av adressene oppgitt på dette brevets første side.

Statsforvalteren i Nordland sender kopi av dette brevet med vedlegg til berørte i saken.

Med hilsen

Tilde Nygård (e.f.)
seksjonsleder

Espen Olaf Henriksen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:
1 Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for Elvenesstrand Eiendom AS ved lokalitet Nyksund

Kopi til:

Nordland fylkeskommune	Postmottak Fylkeshuset	8048	Bodø
Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	Bergen
Mattilsynet - Region Nord	Felles postmottak, Postboks 383	2381	Brumunddal
Kystverket	Postboks 1502	6025	Ålesund
Øksnes kommune	Storgata 27	8430	MYRE
Norges vassdrags- og energidirektorat	Postboks 5091 Majorstua	0301	Oslo
TROND HELLSTAD	Nyksundveien 1001	8430	MYRE
ANETTE ELISABET HELLSTAD	Nyksundveien 1001	8430	MYRE

Statsforvalteren i Nordland

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for Elvenesstrand Eiendom AS ved lokalitet Nyksund

Tillatelsen er gitt i medhold av lov om vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6, § 11 jf. § 16. Tillatelsen er gitt på grunnlag av opplysninger fremkommet i søknad og under saksbehandlingen. Vilkårene framgår på side 5 til og med side 17.

Hvis bedriften ønsker å foreta endringer i driftsforhold som kan ha betydning for forurensningen fra virksomheten og som ikke er i samsvar med det som ble lagt til grunn da tillatelsen ble gitt eller sist endret, må bedriften i god tid på forhånd søke om endring av tillatelsen. Bedriften bør først kontakte forurensningsmyndigheten for å avklare behovet for slik endring.

Dersom hele eller vesentlige deler av tillatelsen ikke er tatt i bruk innen 4 år etter at tillatelsen er trådt i kraft, skal bedriften sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at Statsforvalteren kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen.

Bedriftsdata

Navn	Elvenesstrand Eiendom AS
Gate/postboks	Postboks 353
Poststed	8349 MYRE
Kommune og fylke	Øksnes, Nordland
Org. nummer	911 715 503

Statsforvalterens referanser

Tillatelsesnummer	Saksnummer	Anleggsnummer
2026.0818.T	2026/4757	1868.0045.03
Tillatelse første gang gitt: 05.10.2026	Tillatelse sist revidert i medhold av forurl. § 18 tredje ledd: -	Tillatelse sist endret: -

Tilde Nygård (e.f.)
seksjonsleder

Espen Olaf Henriksen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

E-postadresse: sfnopost@statsforvalteren.no
Sikker melding: www.statsforvalteren.no/melding
Postadresse: Postboks 1405, 8002 Bodø
Besøksadresse: Fridtjof Nansens vei 11, 8003 Bodø
Telefon: 75 53 15 00
www.statsforvalteren.no/no
Org.nr. 974 764 687

Innholdsfortegnelse

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for Elvenesstrand Eiendom AS ved lokalitet Nyksund 1
1. Tillatelsens ramme 4
2. Generelle vilkår 4
2.1 Utslippsbegrensninger 4
2.2 Plikt til å redusere forurensning 4
2.3 Utskifting av utstyr og endring av utslippspunkt 4
2.4 Plikt til forebyggende vedlikehold 4
3. Utslipp til vann 5
3.1 Organiske utslipp 5
3.2 Utslipp av kjemikalier, herunder legemidler 5
3.3 Utslippspunkt 5
3.4 Diffuse utslipp 5
3.5 Utslippsreduserende tiltak 6
3.5.1 Vannforbruk 6
3.5.2. Fôrforbruk 6
4. Utslipp til luft 6
4.1 Lukt 6
5. Forurensning av grunn, grunnvann og sedimenter 6
6. Vurderinger ved bruk av kjemikalier, herunder legemidler 6
6.1 Vurdering av substitusjon og alternative metoder for kjemikalier og legemidler 7
7. Støy og lys 7
7.1 Støy 7
7.2 Lys 8
8. Energi 8
8.1 Energiledelse 8
8.2 Utnyttelse av overskuddsenergi 8
8.3 Spesifikt energiforbruk 8
9. Avfall 8
9.1 Generelle krav 8
9.2 Håndtering av avfall 9

9.2.1 Generelle krav til håndtering....9
9.2.2 Håndtering av organisk produksjonsavfall....9
9.3 Mikroplast....10
10. Utslippskontroll og rapportering til forurensningsmyndigheten....10
10.1 Utslippskontroll....10
10.2 Rapportering til forurensningsmyndigheten....10
11. Miljøtilstand....10
12 Miljøovervåkning....10
12.1 Overvåkingsprogram for resipienten....10
13. Forebyggende og beredskapsmessige tiltak mot akutt forurensning....11
13.1 Miljørisikoanalyse....11
13.2 Risikoreduserende tiltak....11
13.3 Beredskap mot akutt forurensning....11
14. Eierskifte....11
15. Nedleggelse....12
16. Tilsyn....12

1. Tillatelsens ramme

Tillatelsen gjelder forurensning fra settefiskproduksjon av laks, ørret og regnbueørret.

Tillatelsen gjelder produksjon av maksimalt 300 000 settefisk per år med fôrforbruk på inntil 100 tonn (tørrvekt) per år.

Lokalitetsdata

Lokalitet	Nyksund
Lokalitetsnummer	1868.0045
Kommune	Øksnes
Lokalisering av anlegg (midtpunkt)	68° 59.512 N 15° 01.486 Ø
Lokalisering av utslippspunkt	68° 59.422 N 15° 01.436 Ø

2. Generelle vilkår

2.1 Utslippsbegrensninger

De utslippskomponenter fra virksomheten som er antatt å ha størst miljømessig betydning, er uttrykkelig regulert gjennom spesifikke vilkår i denne tillatelsen. Utslipp som ikke er uttrykkelig regulert på denne måten, er også omfattet av tillatelsen så langt opplysninger om slike utslipp er fremkommet i forbindelse med saksbehandlingen eller må anses å ha vært kjent på annen måte da vedtaket ble truffet.

2.2 Plikt til å redusere forurensning

All forurensning fra virksomheten, herunder utslipp til luft og vann, samt støy og avfall, er isolert sett uønsket. Selv om den driftsansvarlige overholder alle vilkår i tillatelsen, plikter den å redusere all forurensning, herunder støy, så langt dette er mulig uten urimelige kostnader.

2.3 Utskifting av utstyr og endring av utslippspunkt

Ved utskifting av utstyr skal det nye utstyret være i samsvar med beste tilgjengelige teknikker med sikte på å motvirke forurensning og annen negativ innvirkning på miljøet.

Dersom det skal foretas utskifting av utstyr der det er mulig å oppnå utslippsreduksjoner av betydning, skal den driftsansvarlige gi melding til forurensningsmyndigheten om dette i god tid før det tas beslutning om valg av utstyr.

Dersom virksomheten ønsker å endre utslippspunktet som er fastlagt i vilkår i tillatelsen, må det søkes om endring av tillatelsen.

2.4 Plikt til forebyggende vedlikehold

Den driftsansvarlige skal sørge for forebyggende vedlikehold av utstyr som kan ha utslippsmessig betydning. Den driftsansvarlige skal sørge for system og rutiner for vedlikehold, og dette skal kunne dokumenteres.

3. Utslipp til vann

3.1 Organiske utslipp

Utslippene fra anlegget er indirekte avgrenset gjennom en produksjonsramme (vilkår 1). Utslippene til vann skal reduseres i så stor grad som teknisk og økonomisk mulig.

Tap og spill av fôr skal reduseres mest mulig. Fisken skal ikke overfôres eller fôres på en slik måte at det kan medføre skade eller ulempe for det ytre miljø. Det skal brukes tørrfôr[1]. Ved forhøyet fôr-forbruk, skal årsakene til dette kartlegges og nødvendige tiltak settes i verk i den hensikt å bringe fôrforbruket ned.

Virksomheten skal ha skriftlige rutiner som sikrer en utfôring i den daglige driften som minimaliserer utslipp. Forhøyet fôrforbruk skal journalføres, med beskrivelse av årsak og iverksatte tiltak.

3.2 Utslipp av kjemikalier, herunder legemidler

Ved bruk av legemidler og miljøskadelige kjemikalier skal det vises særlig aktsomhet for å unngå at midlene slipper ut i det omkringliggende miljø og gjør skade på miljøet.

Det er ikke satt konkrete utslippsgrenser for utslipp av kjemikalier og legemiddel m.m. fra produksjonen. Avløpsvannet vil kunne inneholde lave konsentrasjoner av f.eks. kopper og prioriterte miljøgifter som kadmium, kvikksølv, PCB og PBDE fra fôrspill og fekalier. Slike utslipp er likevel kun tillatt dersom fôret kommer fra fôrleverandører som er registrert og/eller godkjent i henhold til Mattilsynets regelverk. Statsforvalteren vil på bakgrunn av ny kunnskap kunne fastsette en mer presis og eventuell også strengere regulering.

Utslipp av legemiddel er tillatt dersom legemiddelet er rekvirert av autorisert veterinær eller fiskehelsebiolog, og benyttet som foreskrevet.

Utslipp i forbindelse med klinisk uttesting av nye legemidler uten markedsføringstillatelse er ikke omfattet av tillatelsen.

Utslipp fra akvakulturanlegg skal ikke føre til at stoffer, som nevnt i vannforskriftens lister over prioriterte, andre EU-utvalgte eller vannregionspesifikke over tid akkumuleres i sedimentene i mengder som overstiger miljøkvalitetsstandarder for sediment fastsatt i eller i medhold av vannforskriften.

3.3 Utslippspunkt

Avløpsvannet skal føres ut i sjøen sør-sørvest for anlegget omtrent ved punktet 68° 59.422 N, 15° 01.436 Ø. Utlegging av utslippsledning eller liknende tiltak som kan påvirke trygghet eller framkommelighet i kommunen sitt sjøområde krever tillatelse fra kommunen, jf. havne- og farvannsloven.

3.4 Diffuse utslipp

Diffuse utslipp fra anlegget, for eksempel avrenning fra lagerområder og områder for lossing/lasting, som kan medføre skade eller ulempe for miljøet, skal begrenses mest mulig. Avrenning av overflate-

[1] Tørrfôr defineres her som fôr med over 90 % tørrstoffinnhold

vann fra bedriftens utearealer skal håndteres slik at det ikke kan medføre skade eller ulempe for miljøet.

Eventuelt oljeholdig avløpsvann fra verksteder eller lignende skal renses tilfredsstillende i olje-avskiller eller tilsvarende renseenhet.

3.5 Utslippsreduserende tiltak

3.5.1 Vannforbruk
Forbruket av vann skal i så stor grad som teknisk og økonomisk mulig tilpasses anlegget sitt faktiske behov i produksjonen. Overforbruk av vann skal ikke forekomme.

3.5.2. Fôrforbruk
Tap og spill av fôr skal reduseres mest mulig. Fisken skal ikke overfôres eller fôres på en slik måte at det kan medføre skade eller ulempe for det ytre miljø, og dette skal ivaretas gjennom skriftlige rutiner. Ved forhøyet fôrforbruk, skal årsakene til dette kartlegges og nødvendige tiltak settes i verk i den hensikt å bringe fôrforbruket ned.

4. Utslipp til luft

4.1 Lukt

Akvakulturanlegget skal drives slik at luktulemper i omgivelsene begrenses mest mulig. Bruk av tjenesteleverandører skal planlegges med sikte på å begrense luktulemper.

Fôrlagring, dødfiskhåndtering og annen virksomhet ved anlegget skal ikke påføre omgivelsene urimelige luktulemper.

5. Forurensning av grunn, grunnvann og sedimenter

Virksomheten skal ikke medføre utslipp til grunn eller grunnvann som kan medføre skader eller ulemper for miljøet.

Den driftsansvarlige skal holde løpende oversikt over eventuell eksisterende forurenset grunn på virksomhetens område og forurensede sedimenter utenfor virksomhetens område, herunder faren for spredning. Den driftsansvarlige skal vurdere behovet for undersøkelser og tiltak.

Graving i forurenset grunn på virksomhetens område krever tillatelse etter forurensingsloven § 11.

6. Vurderinger ved bruk av kjemikalier, herunder legemidler

Vilkårene i dette punktet gjelder ved bruk av kjemiske stoffer og stoffblandinger i virksomheten, for eksempel desinfeksjonsmidler, legemidler, ensileringskjemikalier, begroingshindrende midler, vaskemidler, hydraulikkvæsker og brannbekjempningsmidler.

6.1 Vurdering av substitusjon og alternative metoder for kjemikalier og legemidler

For kjemikalier som benyttes på en slik måte at det kan medføre fare for forurensning, skal den driftsansvarlige dokumentere at den har foretatt en vurdering av kjemikalienes helse- og miljøegenskaper på bakgrunn av testing eller annen relevant dokumentasjon, jf. også internkontrollforskriften.

Den driftsansvarlige plikter å etablere et dokumentert system for substitusjon av kjemikalier der vurdering og konklusjon dokumenteres. Det skal foretas en løpende vurdering av faren for skadelige effekter på helse og miljø forårsaket av de kjemikalier som benyttes, og av om alternative kjemikalier eller metoder finnes. Skadelige effekter knyttet til bruk og endelig disponering av produktet, skal vurderes. Der bedre alternativer finnes, plikter virksomheten å benytte disse så langt dette kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe[2].

For å redusere behov for legemiddelbehandling plikter den driftsansvarlige å vurdere om den kan benytte forebyggende alternative metoder for å redusere smitterisiko, som ikke krever vurdering av veterinær eller fiskehelsebiolog. Denne plikten gjelder ikke i de tilfeller der veterinær eller fiskehelse-biolog har foreskrevet bruk av et legemiddel.

7. Støy og lys

Akvakulturanlegget skal utformes og drives slik at støy- og lysulemper for omgivelsene begrenses mest mulig. Bruken av tjenesteleverandører skal planlegges med sikte på å begrense støy- og lysulemper.

7.1 Støy

Virksomhetens bidrag til utendørs støy ved omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager skal ikke overskride følgende grenser, beregnet som innfallende lydtrykknivå ved mest støyutsatte fasade:

Dag **(kl. 07-19)** **$L_{pAekv12h}$**	**Kveld** **(kl. 19-23)** **$L_{pAekv4h}$**	**Natt** **(kl. 23-07)** **$L_{pAekv8h}$**	**Natt** **(kl. 23-07)** **L_{AFmax}**
Hverdager: 55 dB Lørdager, søndager og helligdager: 50 dB	50 dB	45 dB	60 dB

L_{pAekvT}: gjennomsnittlig (energimidlet) nivå for varierende støy over en bestemt tidsperiode, T
L_{AFmax}: gjennomsnittlig A-veiet maksimalnivå for de 5-10 mest støyende hendelsene i perioden med tidskonstant "Fast" på 125 ms.

Alle støygrenser skal overholdes innenfor alle driftsdøgn. Støygrensene gjelder all støy fra virksomheten, inkludert intern transport ved anlegget og landbasen samt lossing/lasting av råvarer og produkter. Støy fra midlertidig bygg- og anleggsvirksomhet og fra persontransport av ansatte til og fra bedriftsområdet er likevel ikke omfattet av grensene.

Aktiviteter som er ekstra støyende og som vil pågå over flere dager, skal forhåndsvarsles til berørte naboer.

[2] Jf. produktkontrolloven av 11.06.1979 nr. 79 § 3a

Virksomheten plikter å redusere støy mest mulig. Dette gjelder for eksempel skjerming av aggregat, vifter og lignende.

7.2 Lys

Ved bruk av lys til vekstregulering skal lyskilden ikke være direkte synlig fra omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager.

Ved aktivitet ved anlegget på kveld og natt, må bruk av lys planlegges slik at det medfører minst mulig ulempe for naboer eller andre.

8. Energi

8.1 Energiledelse

Den driftsansvarlige skal ha et system for energiledelse for kontinuerlig, systematisk og målrettet vurdering av tiltak som kan iverksettes for å oppnå en mest mulig energieffektiv produksjon og drift. Systemet for energiledelse skal inngå i virksomhetens internkontroll[3] og følge prinsippene og metodene angitt i norsk standard for energiledelse (NS-EN ISO 50001).

8.2 Utnyttelse av overskuddsenergi

Den driftsansvarlige skal i størst mulig grad sørge for å utnytte overskuddsenergi fra eksisterende og nye anlegg internt. Den driftsansvarlige skal gjennom tiltak på eget område legge til rette for at overskuddsenergi skal kunne utnyttes eksternt med mindre det kan godtgjøres at dette ikke er teknisk mulig eller medfører uforholdsmessige store omkostninger.

8.3 Spesifikt energiforbruk

Spesifikt energiforbruk skal beregnes og journalføres, jfr. pkt. 10.2.

9. Avfall

9.1 Generelle krav

Den driftsansvarlige plikter så langt det er mulig uten urimelige kostnader eller ulemper å unngå at det dannes avfall som følge av virksomheten. Den driftsansvarlige plikter å sørge for at all håndtering av avfall, herunder gjenvinning, skjer i overenstemmelse med regler fastsatt i eller i medhold av forurensningsloven.[4].

Den driftsansvarlige skal redusere risiko for marin forsøpling mest mulig.

For materiale som utnyttes som biprodukt, skal det foreligge skriftlig dokumentasjon som viser at kriteriene i forurensningsloven § 27 andre ledd er oppfylt.

Innholdet av skadelige stoffer i avfallet skal begrenses mest mulig.

---

[3] Forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (internkontrollforskriften)

[4] Se blant annet avfallsforskriften av 1.6.2004 nr. 930 og kapittel 18 i forurensningsforskriften av 1.6.2004 nr. 931.

Avfall som oppstår i virksomheten, skal primært ombrukes i egen produksjon eller i andres produksjon. Hvis dette ikke er mulig eller medfører urimelig kostnad, skal det fortrinnsvis materialgjenvinnes. Dersom dette heller ikke er mulig uten urimelig kostnad, skal avfallet så langt mulig gjenvinnes på annen måte. Slik utnyttelse må imidlertid skje i overenstemmelse med gjeldende regler fastsatt i eller i medhold av forurensningsloven, samt krav fastsatt i denne tillatelsen.

Farlig avfall kan ikke fortynnes med den virkning at det blir regnet som ordinært avfall. Ulike typer farlig avfall kan ikke sammenblandes hvis dette kan medføre fare for forurensning eller skape problemer for den videre håndteringen av avfallet. Farlig avfall kan heller ikke blandes sammen med annet avfall, med mindre det letter den videre behandlingen av det farlige avfallet og dette gir en miljømessig minst like god løsning.

9.2 Håndtering av avfall

9.2.1 Generelle krav til håndtering

All håndtering av avfall skal foregå slik at det ikke medfører avrenning til omgivelsene. Farlig avfall skal ikke lagres lenger enn 12 måneder[5].

I tillegg gjelder følgende:

a. All håndtering av avfall skal være basert på en risikovurdering, jf. internkontrollforskriften og punkt 13.3 Beredskap.
b. Den driftsansvarlige skal ha kart hvor det fremgår hvor forskjellige typer avfall er lagret
c. Avfallslager skal være sikret slik at uvedkommende ikke får adgang. Lagret farlig avfall skal ha forsvarlig tilsyn. Lagret avfall skal være merket slik at det fremgår hva som er lagret.
d. Avfall som ved sammenblanding kan gi fare for brann, eksplosjon eller dannelse av farlige stoffer, skal lagres med nødvendig avstand.
e. Alt farlig avfall, uavhengig av mengde, skal lagres innendørs og på tett dekke med oppsamling av eventuell avrenning. Annen lagringsmåte kan godtas dersom den drifts-ansvarlige kan dokumentere at den valgte lagringsmåten gir minst like lav risiko og like god miljøbeskyttelse.

For visse typer tanklagring gjelder forurensningsforskriften kapittel 18.

9.2.2 Håndtering av organisk produksjonsavfall

Oppsamlet organisk produksjonsavfall som ikke inneholder antibiotika skal så langt det er mulig utnyttes som en ressurs, og skal håndteres i henhold til gjeldende regelverk[6] på dette området. Eventuelt antibiotikaholdig organisk produksjonsavfall skal lagres i eget lager med tilstrekkelig kapasitet.

Organisk produksjonsavfall som slam, død fisk, fôrrester, m.v. skal håndteres på en slik måte at det ikke oppstår fare for forurensning. Anlegget skal ha beredskap for å kunne håndtere større mengder produksjonsavfall som følge av uhell som f.eks. driftsstans på utstyr, sykdom eller annet. Død fisk skal samles opp og konserveres omgående. Ensilasjetanker skal ha tilstrekkelig kapasitet, og være

[5] Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) § 11-8

[6] *Forskrift om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum (animaliebiproduktforskriften)* og *Forskrift om gjødselvarer mv. av organisk opphav*

forsvarlig sikret mot utslipp til miljøet. Ensilasjetanker skal dessuten ha et oppsamlingsarrangement som minst rommer tankens volum.

9.3 Mikroplast

Virksomheten skal ha tiltaksplaner for å redusere utslipp av mikroplast. Dette gjelder alle plast-baserte tilsetninger som går til virksomhetens avløpssystem, samt all slitasje på plastbasert produksjonsutstyr.

10. Utslippskontroll og rapportering til forurensningsmyndigheten

10.1 Utslippskontroll

For utslipp til vann, utslipp til luft og støy må målinger eller beregninger gjennomføres ved behov eller etter særskilt krav fra Statsforvalteren.

10.2 Rapportering til forurensningsmyndigheten

Den driftsansvarlige skal hvert år innen 1. mars rapportere til forurensningsmyndigheten om foregående års drift. Rapporteringen skal omfatte eventuelle avvik fra tillatelsen, produksjons-mengder, fôrforbruk og eventuelt mengde av oppsamlet slam. Videre skal det rapporteres energiforbruk per tonn produsert biomasse.

11. Miljøtilstand

Utslipp fra anlegget skal ikke føre til at organisk avfall akkumuleres over tid eller at gravende dyr ikke kan eksistere ved avløpet eller i nærsonen til avløpet.

Strandsonen i nærheten av lokaliteten skal ikke være synlig påvirket av utslipp eller annen forurensning fra anlegget.

Miljøtilstanden i resipienten skal ikke være dårligere enn tilstandsklasse II (god) for dypvann og bløtbunnsfauna slik *Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann*[7] beskriver.

Virksomheten skal ikke svekke den økologiske funksjonen til viktige marine naturtyper i influens-området.

Virksomheten skal ikke føre til forringelse av miljøtilstanden i vannforekomsten, jf. vannforskriften.

12 Miljøovervåkning

12.1 Overvåkingsprogram for resipienten

Den driftsansvarlige plikter å gjennomføre undersøkelser dersom Statsforvalteren finner dette nødvendig for å kartlegge anlegget sin forurensningseffekt på resipienten jf. forurensningsloven § 51. Den driftsansvarlige kan også bli pålagt å delta i et felles overvåkingsprogram i tråd med bestemmelsene i vannforskriften for tiltaksorientert overvåking.

[7] https://www.vannportalen.no/veiledere/klassifiseringsveileder/

13. Forebyggende og beredskapsmessige tiltak mot akutt forurensning

13.1 Miljørisikoanalyse

Den driftsansvarlige skal til enhver tid ha oversikt over alle forhold ved virksomheten som kan medføre forurensning og kunne redegjøre for risikoforhold. Den driftsansvarlige skal gjennomføre en miljørisikoanalyse av sin virksomhet og vurdere resultatene opp mot akseptabel miljørisiko. Denne risikoanalysen skal ta hensyn til ekstremvær, flom og klimaendringer.

Den driftsansvarlige skal sørge for kartlegging av potensielle hendelser som kan føre til akutt forurensning av vann, grunn og luft.

Risikoanalysen skal inneholde en dokumentert beskrivelse av resipienten, inkludert sårbare naturtyper og arter som kan påvirkes av forurensning fra virksomheten.

13.2 Risikoreduserende tiltak

Med grunnlag i miljørisikoanalysen, jf. punkt 13.1, skal den driftsansvarlige, så langt det er mulig uten urimelige kostnader, iverksette risikoreduserende tiltak for å redusere miljørisikoen til et akseptabelt nivå. Med risikoreduserende tiltak menes både sannsynlighetsreduserende og konsekvensreduserende tiltak.

13.3 Beredskap mot akutt forurensning

Dersom iverksatte risikoreduserende tiltak etter punkt 13.2 ikke har redusert risikoen for akutt forurensning[8] til et akseptabelt nivå, skal virksomheten etablere beredskap, med tilhørende beredskapsplan, med utgangspunkt i virksomhetens miljørisikoanalyse.

Beredskapsplanen skal beskrive beredskapens organisering og utstyr, og angi responstid og innsatsplaner.

Beredskapen skal være tilpasset den restrisikoen som gjenstår etter at risikoreduserende tiltak er gjennomført[9].

Den driftsansvarlige skal etablere en beredskapsorganisasjon med nødvendig personell og utstyr. Kompetanse, opplæring og organisering skal være dimensjonert for restrisikoen. Beredskapen skal øves minst en gang per år.

14. Eierskifte

Hvis virksomheten overdras til ny eier, skal melding sendes Statsforvalteren så snart som mulig og senest én måned etter eierskiftet.

[8] Jf. § 38 i forurensningsloven
[9] Jf. § 40 i forurensningsloven

15. Nedleggelse

Hvis et anlegg blir nedlagt eller en virksomhet stanser for en lengre periode, skal eieren eller brukeren gjøre det som til enhver tid er nødvendig for å motvirke fare for forurensninger. Hvis anlegget eller virksomheten kan medføre forurensninger etter nedleggelsen eller driftsstansen, skal det i rimelig tid på forhånd gis melding til Statsforvalteren.

Statsforvalteren kan fastsette nærmere hvilke tiltak som er nødvendig for å motvirke forurensning. Statsforvalteren kan pålegge eieren eller brukeren å stille ytterligere garanti for dekning av framtidige utgifter og mulig erstatningsansvar.

Ved nedleggelse eller stans skal den driftsansvarlige sørge for at råvarer, inkludert fiskefôr, kjemikalier og legemidler, produksjonsutstyr og avfall, inkludert ensilasje og død fisk, tas hånd om på forsvarlig måte, herunder at farlig avfall håndteres i henhold til gjeldende forskrift[10]. De tiltak som treffes i denne forbindelse, skal rapporteres til Statsforvalteren innen 3 måneder etter nedleggelse eller stans. Rapporten skal også inneholde dokumentasjon av disponeringen av kjemikalierester og ubrukte kjemikalier og navn på eventuell(e) kjøper(e).

Ved nedleggelse av en virksomhet skal den ansvarlige sørge for at lokaliteten settes i miljømessig tilfredsstillende stand.

Den driftsansvarlige skal også for nedleggelsesåret rapportere miljødata og eventuelle avvik til Statsforvalteren, jf. punkt 10.2.

Dersom virksomheten ønskes startet på nytt, skal det gis melding til Statsforvalteren i god tid før start er planlagt.

16. Tilsyn

Den driftsansvarlige plikter å la representanter fra forurensningsmyndigheten eller de som denne bemyndiger, føre tilsyn med virksomheten til enhver tid.

[10] Avfallsforskriftens kapittel 11 om farlig avfall